

man faar Nævninger i dem, siger grumme lidt. Det, der er Trang til, er at faa Nævninger i saadanne politiske Sager, som høre til det daglige Liv, og det er da navnlig politiske Lovovertrædelser i Pressesager. Naar en Mand angriber en anden, fordi han efter hans Formening ulovligt holder Arbejdere, Smaafolk borte fra at komme til et Valg, altsaa hindrer dem i at afgive deres Stemme, naar han angriber ham i Pressen derfor, saa er denne Pressesag en afgjort politisk Sag, og det er den Slags Sager, som trænge til at afgøres af Nævninger i Stedet for, at man, som det vil blive efter den Albertiske Lov, gaar til en Afgørelse efter den nu bestaaende Retsordning, hvor det pligtmæssigt sandsynligvis maa blive saadan, at hvis Manden har brugt nogle Udtryk, der er for stærke til, at han kan føre Bevis for deres Berettigelse, faar han Bøder eller simpelt Fængsel derfor, medens maaske, hvis man havde folkelige Domstole, den virkelige Berettigelse af hans Angreb vilde føre til en ganske modsat Dom. Hvis man vilde tage et ganske nærliggende Eksempel: at der omkring i Folket vil komme overordentlig stærke, maaske haarde personlige Domme i Anledning af saadanne Udtalelser som dem, vi hørte her fra Konseilspræsidenten og Forsvarsministeren, Udtalelser om hans Stilling til hans tidligere Meninger og hans Stilling til de Opgaver, som vi maatte forlange, han skulde løse, komme saadanne Udtalelser, at de overskride, hvad der efter den bestaaende Retsordning vil kunne gaa straffrit, da vil en Sag om saadanne Udtalelser være en rent politisk Sag, som bør underkastes Nævninger. Om Guy Fawkes lægger Krudt under Amalienborg, eller om der indgaas en Sammensværgelse, og der i saa Tilfælde sættes Nævninger, det kan være ganske ligegyldigt; men at der i det daglige Livs praktiske Sager, politiske Pressesager, kommer Nævninger, det er af den allerstørste Betydning, og dette er det, vi ville hævde ved vort Ændringsforslag angaaende Nævninger.

Blandt de følgende Ændringsforslag er der et, som vi gentagende have henledt Rigsdagens Opmærksomhed paa, og som vi ogsaa hos de allerfleste have fundet Forstaaelse for. Det er dette, at det er af Vigtighed for Borgerne, at Bøder, som afkræves dem, tilfalde den interesseløse Statskasse. Det er af overordentlig Vigtighed for dem. Der er ingen, der kender det praktiske Retsliv, som ikke ved, hvilken Betydning dette har. Dette fik vi gennemført i den tidligere Retsplejelov, og

det hører slet ikke til de store, politiske Spørgsmaal, som man her ikke er berettiget til at optage, og derfor foreslaa vi, at det optages her igen.

Der er endnu et Par Ændringsforslag, vi have medtaget. Jeg skal her nævne dette, at vi foreslaa, at Kapitlet om Sagførersamfund og Sagførerraad udgaar, idet nemlig særlig de forskellige Begivenheder, der ere indtrufne i de senere Aar, have bragt os grundet Tvivl om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at have disse Sagførersamfund og Sagførerraad, om det ikke er langt hensigtsmæssigere at have de almindelige Domstole som eneste Afgørere af, hvad der maatte forbyrdes af Sagførere. Vi tro derfor, det er hensigtsmæssigst og bedst, at dette Kapitel udgaar; men hvis det skal bibeholdes, ville vi dog i hvert Tilfælde have, at der ikke skal beholdes den Undtagelsesbestemmelse, som blev sat ind i det Albertiske Forslag, nemlig den, at der kan beskikkes Sagførere trods det, at Landsretten ikke har villet give den vedkommende Person Attest for hans Indøvelse til Virksomheden og for hans retskafne Vandel.

Disse Forslag, som jeg her kortelig har nævnt, ere for de væsentliges Vedkommende iblandt dem saa grundlæggende for alt, hvad der skal kaldes en Reform her, at et Lovforslag, der ikke indeholder dem, ikke fortjener at vedtages. Det tør endogsaa siges, at vi langt bedre ville være tjente med at forkaste det foreliggende Lovforslag og vedtage en Lov om, at den Albertiske Lov ophæves, og saa se Tiden an. Det vil være langt bedre og forsvarligere, og jeg vil sige med det ærede Medlem, der talte sidst, at de Udgifter, som dette Lovforslag kræver, staa ikke i noget Forhold til de Goder, som det medfører. Jeg vil i øvrigt sige det langt stærkere derhen, at Lovforslaget, hvis det ikke forbedres, ikke er nogen Udgift værd, og at de betydelige Summer, det koster, ere kastede ud af Vinduet.

Det ærede Medlem var alt for beskedent i sin Angivelse af disse Udgifters Størrelse. Jeg skal, hvad Udgifterne angaar, samtidig med, at jeg gentager, hvad det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) flere Gange har sagt, at vi fra vor Side aldrig have ladet Udgiftsspørgsmaalet være det afgørende for, om vi ville have en god Retsreform eller ej, bemærke, at jeg lige fra den første Begyndelse af Forhandlingerne herom har krævet grundige Oplysninger om, hvilke Udgifter Reformen vilde med-